

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eisdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

de villa Serigo, & circumadjacentium heremitarum, de Villimara & de Villaquiran Ecclesiarum, terrarum & vinearum Ecclesie de Valdemoro, cum adjacentibus eis heremitoriis universis, de Quintanella quoque & de Fontan, de Castellanos & de Villa Aios Ecclesiarum, medietatis insuper de solaribus, terris, hortis, vineis, & molendinis Ecclesie de Fanos, & de Fenestrofa, cum heremitorio, & de Pedrofa, cum circumadjacentibus heremitoriis sancte Eugenie & sancti Iohannis de Piverga Ecclesiarum, ac instituendi Prælatos & Archipresbyteros in eisdem, & hereditatis eujusdam apud Ormaza restitutionem humiliter postulavit. Petit quoque ut quasdam res mobiles, scilicet thuribulum & scyphum argentea, mulam & mulum, centum oves, & tria juga boum cum apparatus suis, duodecim porcos, & sex modios panis, dolium vini, gallinarum quoque & anserum, ac valentiam annonarum quæ prædictus Burgenfis Episcopus per tres menses in quindecim equitaturis expendit, tapeta duo, linteamina tria, & totidem pulvinaria, mantas tres, culcitram unam, mantilia quatuor, fogam carralem de corio, ferrum caldararum, acetrum, tres azados, totidem azadas, quatuor cistas scutellis plenas, quatuor fulchra, & auricularia tria, coopertorium unum, necnon & lectum de corio, cuppam de Villa Aios ad villam de Silos tunc temporis deportatam, duas cuppas alias de civitate Burgenfi ablatas, & aliam venditam in Levis, scamna tria, carrum ferratum, quibus omnibus pars sua spoliata fuerat, ei restitui mandavimus. Adjecit insuper quod dictus Burgenfis Episcopus claves Sacristie abstulit violenter, codicemque privilegiorum ablatum non reddidit donec ea quæ contra ipsum & suam Ecclesiam in eo continebantur abrafit; quædam nihilominus detinens quæ delegati à nobis iudices sub excommunicationis poena restitui præceperunt. Quæ omnia sibi procurator prædictus cum fructibus perceptis ex eis restitui postulabat, & super his satisfactionem sibi congruam exhiberi. Lite igitur coram nobis super præmissis legitime contestata, quia super utrinque propositis nobis non potuit fieri plena fides, causam ipsam de ipsorum Episcopi & procuratoris assensu vobis duximus committendam, per apostolica vobis scripta mandantes quatinus absolutis clericis eujusdem Ecclesie ad cautelam, audiatis causam, & eandem, si de partium voluntate processerit, appellatio-

ne remota sine debito terminetis, facientes quod decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Alioquin ipsam sufficienter instructam ad nostram presentiam remittatis, præfigentes partibus terminum competentem quo se nostro conspectui repræsentent justam auctore Domino sententiam recepturæ. Testes autem qui ab utraque parte fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, per censuram eandem appellatione remota cogatis veritati testimonium perhibere. Nullis litteris obstantibus præter assensum partium à sede apostolica impetratis. Quod si non omnes his exequendis &c. duo vestrum ea nihilominus exequantur. Datum Romæ apud sanctum Petrum quarto Kal. Maij, anno tertio decimo.

E I S D E M.

Burgenfi Capitulo dudum ad nos suam querimoniam destinante quod monasterium sancti Iohannis de Ortega ad Burgensem Ecclesiam pertinebat, cui G. Martini sacerdos & quidam alij debitam recusabant obedientiam exhibere, violenter ipsum monasterium detinentes, nos bonæ memoriæ Episcopo & dilectis filiis Archidiacono & Thesaurario Palentinis commisimus causam ipsam. Coram quibus P. Iohannis Burgenfis Ecclesie procurator contra Petrum Bartholomæi, Petrum Iohannis, Dominicum Martini, Iohannem & Gundisaluum, singulariter videlicet contra quemlibet, suam exeruit questionem; & possessorium iudicium intendendo, proposuit ab eisdem violentiam Burgenfi Ecclesie fuisse illatam, restitutionem portionis unius Canonici petens à quolibet prædictorum; postulans nihilominus ut expellerentur à monasterio memorato, utpote violenter intrusi, & propter inobedientiæ vitium poena canonica punirentur. E contra prædicti Canonici prorsus inficientes se aliquam Burgenfi Ecclesie violentiam intulisse aut extitisse inobedientes eidem aliquatenus vel rebelles, dixerunt quod cum essent Canonici regulares, nihil penitus possidere poterant vel agere seu etiam respondere absque sui Prioris licentia & mandato. Adjecerunt insuper quod cum divisæ non essent in præfata sancti Iohannis Ecclesia portiones, ipsi, cum nihil certum penitus possiderent, etiam si essent Clerici seculares, ad restituendam aliquam portionem non poterant condemnari, nec à præfata Ecclesia supradicta occasione depelli. Iudices verò

Epist. 61.
De causa monasterij de Ortega.

utriusque partis attestationibus & allegationibus diligenter inspectis, in tribus primis capitalis, super quibus fuerat possessorium intentatum, antefatos quinque Canonicos absoluerunt, condemnantes eodem ad canonicam obedientiam Burgenfi Episcopo exhibendam. A qua sententia cum Burgenfis Episcopus appellasset, nos venerabili fratri nostro Olcensi Episcopo & dilectis filiis Tirafonensi Decano & Praeposito Iaccensi dedimus in mandatis ut in appellationis causa legitime procedentes, eandem sententiam sicut iustum esset confirmare vel infirmare curarent. Qui utriusque partis confessionibus & rationibus intellectis, & advertentes supradictas petitiones ex parte Burgenfis Ecclesie contra praefatos Clericos nimis inepte ac irracionabiliter fuisse conceptas, antedictam sententiam confirmarunt, verba in eadem expressa tenori suae sententiae annexentes: qui sententia in scriptis redacta, & in eisdem ferie annis incarnationis dominicae annotatis, huiusmodi clausulam subjecerunt: *Praeterea de illata Burgenfi Ecclesiae violentia, & interdicto à praedictis quinque Clericis non servato, ac expensis à procuratore Clericorum de Ortega petitis, reservamus nobis licentiam cognoscendi.* Cum autem nuper venerabilis frater noster Burgenfis Episcopus & supradictorum Clericorum procurator in nostra praesentia super praemissis aliquandiu litigassent, nos utrinque propositis intellectis, sententiam ultimorum iudicium in eo duximus sententialiter confirmandam in quo supradictorum iudicium dinoscuntur sententiam confirmasse. In eo verò quòd jam lata sententia sibi licentiam cognoscendi super quibusdam articulis reservarunt, dictum eorum decrevimus irritum & inane. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatinus supradictam sententiam auctoritate apostolica confirmatam faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota inviolabiliter observari. Quia verò super libera administratione monasterij memorati & rebus eiusdem, quibus Burgensem Ecclesiam dicebat Episcopus spoliata, & super fructibus & rebus aliis quas Canonici ab eodem Episcopo repetebant, lis coram nobis fuit solemniter contestata, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatinus recipiatis testes quos utraque pars duxerit producendos, & causam ipsam, si de partium voluntate procefferit, sublato appellationis obstaculo sine debito terminetis, facientes quod decreveritis per

censuram ecclesiasticam firmiter observari. Alioquin eandem ad nos remittatis sufficienter instructam, praesigentes partibus terminum competentem quo nostro se conspectui repraesentent sententiam dante Domino receptura. Testes autem qui fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, per censuram eandem appellatione cessante cogatis veritati testimonium perhibere. Nullis litteris obstantibus praeter assensum partium à sede apostolica impetratis. Quòd si non omnes his exequendis potueritis interesse, duo vestrum &c. Datum Romae apud sanctum Petrum 1 v. Kal. Maij, pontificatus nostri anno tertio decimo.

ARCHIEPISCOPO ET SUFFRAGANEIS
Ecclesiae Narbonensis.

Cum talis esse debeat ars eorum quibus regendae animae committuntur ut non solum à dominico grege subductas sollicitudine pastorali reducere, verum etiam reductas ad ipsum paterna in eo studeant mansuetudine confovere, proculdubio nobis & vobis est sollicitè providendum ut dilecti filij Durandus de Olca & Guillelmus de sancto Antonino cum sociis suis reconciliatis ecclesiasticae unitati taliter foveantur in ipso quòd cum ipsi se letabuntur ibidem invenire favorem speratae dulcedinis, alij eorum inducantur exemplo errorem suae deserere cecitatis. Quapropter fraternitatem vestram monemus attentius & hortamur, per apostolica vobis scripta praecipiendo mandantes quatinus ipsos, procedentes secundum Deum, caritative tractantes, non permittatis eos aut illos qui suum ipsis intuitu caritatis impenderint beneficium in vestris diocesis constitutos huius occasionis praetextu à quoquam temerè molestari, contradictores ecclesiastica censura appellatione postposita compescendo. Quòd si non omnes &c. singuli vestrum in diocesi sua ea nihilominus exequantur. Datum Laterani 1 v. Idus Maij, pontificatus nostri anno tertio decimo.

In eundem modum scriptum est Archiepiscopo & suffraganeis Ecclesiae Tarraconensis. Datum ut in alia per totum. In eundem modum scriptum est Archiepiscopo Mediolanensi & suffraganeis eius. Datum ut in alia per totum.

PRIORI